

UCHWAŁA Nr 201 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 maja 1959 r.

w sprawie wprowadzenia opłaty komorniczej.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się opłaty komornicze od ściągniętych należności przedsiębiorstw i zakładów gospodarki komunalnej, należności z tytułu grzywien administracyjnych, należności z tytułu zaległych składek ubezpieczeń społecznych, należności państwowych środków maszynowych, należności Polskich Kolei Państwowych, należności radiofonicznych i pocztowo-telefonicznych oraz od wszelkich innych należności ściąganych w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, pobierają skarbowe urzędy komornicze.

3. Opłaty komornicze należą się również, gdy na skutek wszczęcia egzekucji dłużnik wpłacił należność bezpośrednio wierzycielowi.

§ 2. 1. Opłata komornicza wynosi 2% od ściągniętej kwoty.

2. Obliczona opłata komornicza podlega zaokrągleniu do pełnych złotych.

§ 3. Sumy ściągnięte w drodze egzekucji podlegają przekazaniu na rachunki właściwych wierzycieli w pełnej wysokości (bez potrącenia opłat komorniczych).

§ 4. Przypadające skarbowemu urzędowi komorniczemu opłaty komornicze od ściągniętych egzekucyjnie sum na rzecz:

1) jednostek podległych radom narodowym — pokrywane są z kredytów budżetu terenowego tej rady narodowej, której dany skarbowy urząd komorniczy podlega,

2) pozostałych wierzycieli — pokrywa się ze środków budżetowych tych wierzycieli.

§ 5. 1. Wierzyciele, o których mowa w § 4 pkt 2, zapewniają w swych planach i preliminarzach na rok 1960 odpowiednie kwoty na pokrycie opłat komorniczych, przypadających za 1959 r. oraz przewidywanych w 1960 r. Podstawą ustalenia tych kwot będą zawiadomienia wydziałów finansowych prezydiów rad narodowych o wysokości przypadających w 1959 r. opłat komorniczych. Wpłaty wierzycieli, przypadające z tytułu rozliczeń opłat komorniczych za 1959 r., podlegać będą bezpośrednio przekazaniu na dochody budżetu terenowego właściwej rady narodowej w 1960 r. w terminie do dnia 31 marca 1960 r.

2. Kwoty opłat komorniczych przypadające w 1959 r. od wierzycieli, o których mowa w § 4 pkt 2, pokryć należy w 1959 r. z kredytów budżetu terenowego tej rady narodowej, której dany skarbowy urząd komorniczy podlega.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów, zainteresowanym ministrom oraz prezydiom rad narodowych.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie od 1 dnia miesiąca następującego po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz